

บทที่ 4

การดำเนินการวิจัย

4.1 แผนการวิจัย

แผนการวิจัยได้รับการกำหนดให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และขอบเขตของการวิจัย โดยแบ่งออกเป็นงานจำแนกพารามิเตอร์ในการทดลอง และลำดับของการทดลองดังต่อไปนี้

4.1.1 พารามิเตอร์ในการทดลอง

โดยที่การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงกระบวนการรวมตะกอนในท่อ ดังนั้น จึงดำเนินการควบคุมลักษณะของน้ำขุ่นสังเคราะห์ให้มีค่าคงที่ตลอดทุกการทดลอง และควบคุมพารามิเตอร์ของการตกตะกอนให้คงที่ ในขณะที่แปรค่าพารามิเตอร์ของกระบวนการรวมตะกอนในท่อ ได้แก่ G T และ C สำหรับศึกษาผลของพารามิเตอร์ดังกล่าวที่มีต่อกระบวนการ

พารามิเตอร์ซึ่งกำหนดให้มีค่าคงที่ในการทดลองมีดังต่อไปนี้

1. น้ำขุ่นสังเคราะห์ได้แก่ ความขุ่น พีเอช และสภาพทางไอออน (ionic environment)
2. การตกตะกอนได้แก่อัตราน้ำล้นหรือ OFR (over flow rate) โดยกำหนดให้ใช้ OFR 3 ค่า แต่ละค่ามีค่าคงที่ตลอดการทดลอง

พารามิเตอร์ซึ่งกำหนดให้มีการแปรค่าเพื่อทำการศึกษา ได้แก่ G T และ C ดังแสดงในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ค่าแปรของ G T และ C ในการทดลอง

C(มก/ล)	10	15	20	30	40	
G(วินาที ⁻¹)	T (วินาที)					
30	18	53	125	267	445	552
180	6	18	42	89	149	184
360	4	11	25	53	89	110
580	3	8	18	38	64	79
1000	2	5	12	27	45	55
1700	1.2	4	8	18	30	37
2600	0.9	3	6	13	22	28
3600	0.7	2	5	11	18	22

4.1.2 ลำดับการทดลอง

การทดลองแบ่งเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่การทดลองขึ้นเตรียมการและการทดลองกับกระบวนการคั้นแบบ

การทดลองขึ้นเตรียมการได้แก่ การสังเคราะห์น้ำขุ่นด้วยอนุภาคดินเหนียว การหาค่าพีเอชที่อนุภาคความขุ่นอยู่ในสภาวะคงตัว และการวิเคราะห์หาความเข้มข้นของไอออนของน้ำขุ่นสังเคราะห์

การทดลองกับกระบวนการคั้นแบบได้แก่การทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพการกำจัดความขุ่น โดยแปรค่าพารามิเตอร์ G T และ C

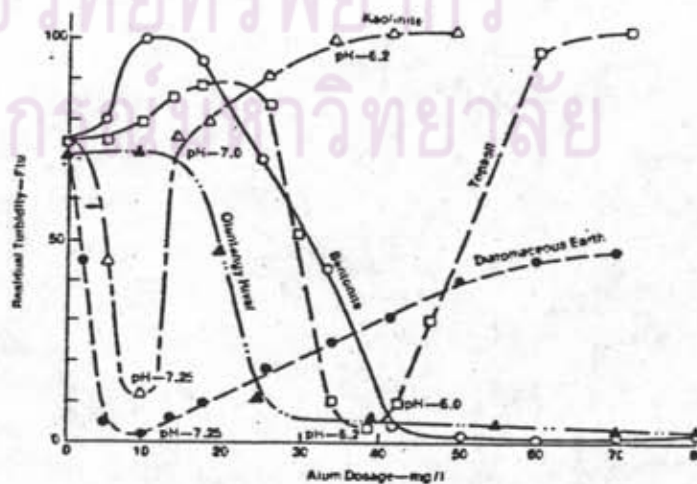
4.2 วัตถุประสงค์ในการวิจัย

วัตถุประสงค์ในการวิจัยได้แก่ น้ำขุ่นสังเคราะห์ สารเคมี กระบวนการคั้นแบบ และ

อุปกรณ์วิเคราะห์คุณสมบัติน้ำ ในที่นี้จะกล่าวรวมถึงการทดลองขึ้นเตรียมการสำหรับน้ำขุ่นสังเคราะห์ สารเคมี และกระบวนการค้นแบบ เพื่อแสดงถึงค่าคงที่ของพารามิเตอร์ที่จะใช้ในการทดลองต่อไป

4.2.1 น้ำขุ่นสังเคราะห์

อนุภาคดินเหนียวเช่น คาโอลินท์ (kaolinite) เบ็นโทไนท์ (bentonite) และเวอร์มิคูไลท์ (vermiculite) เป็นสาเหตุสำคัญของความขุ่นในน้ำผิวดินที่นำมาผลิตเป็นน้ำประปา^(21,23) ชนิดของอนุภาคดินเหนียวมีผลกระทบต่อปริมาณสารรวมตะกอนที่ใช้ และมีช่วงประสิทธิภาพ (effective range) ในการกำจัดโดยกระบวนการรวมตะกอนต่างกัน กล่าวคือ อนุภาคดินเหนียวที่มีค่า BEC (base exchange capacity) น้อย เช่น คาโอลินท์ จะมีความต้องการปริมาณสารรวมตะกอนและมีช่วงประสิทธิภาพในการกำจัดน้อยกว่าอนุภาคดินเหนียวที่มีค่า BEC มาก เช่น เบ็นโทไนท์⁽²¹⁾ ดังแสดงในตารางที่ 4.2 และรูปที่ 4.1 โดยทั่วไปในการทดลองเกี่ยวกับการกำจัดความขุ่น มักใช้น้ำขุ่นสังเคราะห์ด้วยคาโอลินท์ อย่างไรก็ตาม Kawamura⁽²¹⁾ ได้เสนอว่า การใช้น้ำขุ่นสังเคราะห์คาโอลินท์เพื่อวิจัยกระบวนการรวมตะกอน อาจให้ผลที่ไม่แสดงถึงพฤติกรรมจริงที่เกิดขึ้นในการทำลายสภาวะคงตัวของอนุภาคความขุ่นในน้ำผิวดิน ทั้งนี้เนื่องจากคาโอลินท์มีค่า BEC และช่วงประสิทธิภาพในการกำจัดน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับอนุภาคดินเหนียวอื่นๆ ในน้ำผิวดิน

รูปที่ 4.1 อิทธิพลที่ชนิดของอนุภาคดินเหนียวมีต่อกระบวนการรวมตะกอน

ตารางที่ 4.2 ค่า BEC ของอนุภาคดินเหนียวในน้ำผิวดิน

Base Exchange Capacity of Clays

Type Of Clay	Kaolinite	Top Soil	Fuller's Earth	Bentonite	Vermiculite
Base Exchange capacity-meg/l	7-11	14-20	24-28	70-120	70-150

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้น้ำขุ่นสังเคราะห์เป็นไทโคนที่ซึ่งมีค่าความขุ่น 50 NTU ตลอดทุกการทดลอง โดยมีวิธีการเตรียม พีเอช สภาพทางไอออนที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. วิธีการเตรียมน้ำขุ่นสังเคราะห์

เนื่องจากขนาดอนุภาคที่อยู่ในช่วงขนาดของอนุภาคคอลลอยด์จะมีขนาด 0.001 ถึง 1 ไมครอน (48) เพื่อให้ขนาดของอนุภาคของน้ำขุ่นสังเคราะห์อยู่ในช่วงอนุภาคคอลลอยด์จึงใช้วิธีปล่อยให้อนุภาคเป็นไทโคนที่ตกตะกอนในน้ำนิ่ง ตามเวลาและความลึกที่ประมาณได้จากสมการทั่วไปของการตกตะกอนแบบโดด (discrete settling) (35) ดังนี้

$$v_s = \frac{(\rho_s - \rho) d^2}{18\mu} \quad (4-1)$$

เมื่อ v_s คือความเร็วในการตกตะกอนของอนุภาค g คือค่าความเร่งเนื่องจากแรงโน้มถ่วง ρ_s คือความหนาแน่นของอนุภาค ρ คือความหนาแน่นของน้ำ d คือเส้นผ่าศูนย์กลางของอนุภาค และ μ คือความหนืดพลศาสตร์ของน้ำ จากการคำนวณโดยสมการที่ 4-1 ดังแสดงรายการคำนวณในภาคผนวกที่ ม.1 จะได้ว่า อนุภาคเป็นไทโคนที่ที่มีขนาด 1 ไมครอน จะมีความเร็วในการตกตะกอน 8 ซม./วัน ดังนั้น ถ้าปล่อยให้อนุภาคเป็นไทโคนที่ตกตะกอนในน้ำนิ่งเป็นเวลา 1 วัน อนุภาคที่ยังลอยอยู่เหนือระดับ 8 ซม. จากผิวน้ำจะมีอนุภาคเล็กกว่า 1 ไมครอน จึงดำเนินการเตรียมน้ำขุ่นสังเคราะห์ดังต่อไปนี้

ก. ผสมเป็นไทโทท์ 1500 กรัม กับน้ำประปาจนให้เข้ากันดีในถังขนาด 65 x 65 x 65 ซม. จากนั้นเติมน้ำประปาเพิ่มจนระดับน้ำในถังลึก 27 ซม.

ข. กวนน้ำให้เป็นไทโทท์กระจายทั่วถัง ปล่อยให้ตกตะกอนเป็นเวลา 48 ชม. จึงตักน้ำด้วยวิธีกักน้ำ โดยใช้สายยางจุ่มให้อยู่ใกล้ผิวน้ำที่สุด แล้วค่อยๆ ลดระดับตามระดับผิวน้ำที่ลดลงจนกระทั่งถึงระดับ 16 ซม. จากผิวน้ำเดิมจะได้น้ำขุ่นเป็นไทโทท์เข้มข้นซึ่งมีขนาดอนุภาค เล็กกว่าหรือเท่ากับ 1 ไมครอน มีค่าความขุ่นประมาณ 450 - 600 NTU

ค. เจือจางน้ำขุ่นเป็นไทโทท์เข้มข้นด้วยน้ำประปาที่ปล่อยให้ไว้ 12 ชั่วโมง ในถังน้ำขุ่นสังเคราะห์ขนาด 1.10 x .80 x .80 ม. ผสมให้ถึงโดยอาศัยเครื่องสูบน้ำ วัดความขุ่นจนกระทั่งได้ค่าความขุ่นประมาณ 50 NTU น้ำขุ่นที่ได้จะเป็นน้ำขุ่นสังเคราะห์ที่ใช้ ในการทดลอง

2. พีเอชของน้ำขุ่นสังเคราะห์

พีเอชของน้ำมีผลกระทบต่อสภาวะคงตัวของคอลลอยด์และการรวมตะกอน น้ำขุ่นสังเคราะห์ที่เตรียมตามวิธีการในข้อ 4.2.1.1 มีค่าพีเอชประมาณ 7.6 ค่าพีเอชดังกล่าวนี้มีค่ามากกว่า 7 ซึ่งเป็นช่วงที่อนุภาคเบนไทโทท์มีความคงตัวสูง⁽⁴⁴⁾ และมีค่าอยู่ในช่วง 6-7.8 ซึ่งเป็นช่วงที่เหมาะสมสำหรับการรวมตะกอนโดยใช้สารส้ม⁽²¹⁾ ดังนั้นจึงกำหนดให้ใช้น้ำขุ่นสังเคราะห์ที่มีค่าพีเอชประมาณ 7.6 ตลอดการทดลอง

3. สภาพทางไอออนของน้ำขุ่นสังเคราะห์

สภาพทางไอออนของน้ำโดยเฉพาะอย่างยิ่ง Cl^- SO_4^{2-} และ HCO_3^- มีผลกระทบต่อ การรวมตะกอน^(14, 25, 26) ดังนั้นไอออนในน้ำขุ่นสังเคราะห์ที่ใช้จึงควรมีความเข้มข้นใกล้เคียงกันทุกการทดลอง จากการวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำขุ่นสังเคราะห์พบว่า Cl^- SO_4^{2-} และ HCO_3^- มีค่าอยู่ในช่วง 15-26 18.5-26 และ 62.5-72 มก/ล ตามลำดับ ช่วงความเข้มข้นดังกล่าวนี้ ถือได้ว่ามีความแตกต่างกันน้อยและมีค่าใกล้เคียงกับค่าทั่วไปของแหล่งน้ำธรรมชาติ จึงใช้ค่าเหล่านี้ในการทดลอง

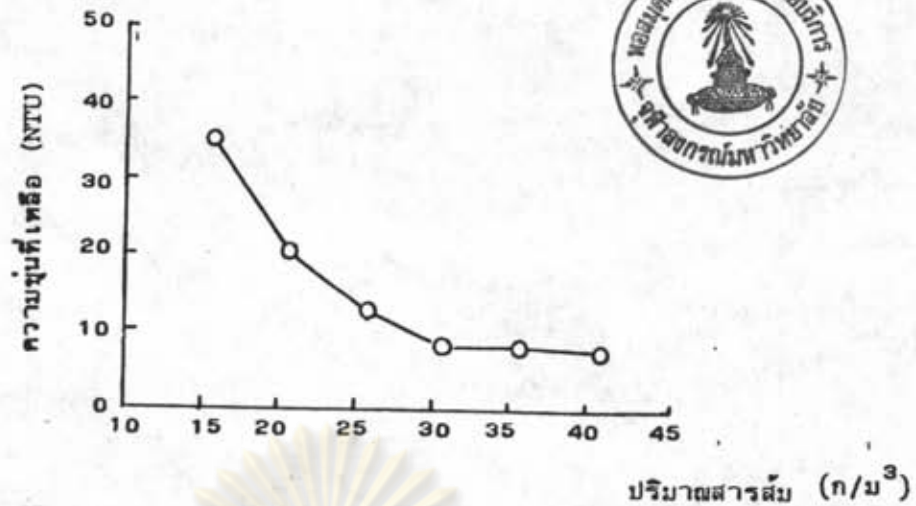
4.2.2 สารเคมี

สารเคมีที่ใช้เป็นสารรวมตะกอนคือสารส้ม เป็นสารเคมีเกรดห้องปฏิบัติการ (laboratory grade) ผลิตโดย May and Bader Ltd. มีลักษณะเป็นผงละเอียด สูตรทางเคมีคือ $\text{Al}_2(\text{SO}_4)_3 \cdot 14\text{H}_2\text{O}$ โดยมีส่วนประกอบได้แก่ Al 8.8-9.3% Cl ไม่เกิน 0.02% Fe ไม่เกิน 0.02% และ Pb ไม่เกิน 0.005% ทั้งนี้ดำเนินการเตรียมสารละลายสารส้มโดยเตรียมสารละลายสารส้มสต็อก (stock alum solution) ที่มีความเข้มข้น 1% และเจือจางด้วยน้ำกลั่นให้ได้ปริมาณตามต้องการก่อนเติมเข้าสู่กระบวนการค้นแบบ

ในการวิจัยครั้งนี้ ทำการทดสอบแบบจาร์เพื่อหาปริมาณสารส้มที่เหมาะสมสำหรับเป็นแนวทางในการเลือกปริมาณสารส้มเพื่อแปรค่าในการทดลอง ดังนี้

1. เติมน้ำขุ่นสังเคราะห์ลงในบีกเกอร์ขนาด 1 ลิตร จำนวน 6 ใบ ใบละ 1 ลิตร
2. เติมสารละลายสารส้ม 0.1% ลงในน้ำขุ่นสังเคราะห์แต่ละบีกเกอร์ ให้มีปริมาณสารส้ม 15 20 25 30 35 และ 40 มก/ล
3. กวนเร็วด้วยความเร็วรอบของใบพัด 100 รอบ/นาที เป็นเวลา 2 นาที จากนั้นจึงกวนช้าด้วยความเร็วรอบใบพัด 30 รอบ/นาที เป็นเวลา 20 นาที
4. ปล่อยให้ตกตะกอนเป็นเวลา 15 นาที ดูตัวอย่างน้ำด้วยวิธีกาลักน้ำ จากระดับความลึก 8 ซม. จากผิวน้ำ
5. นำตัวอย่างน้ำไปวัดค่าความขุ่น

ผลการทดลองแสดงในรูปที่ 4.2 จะเห็นว่าที่ปริมาณสารส้ม 30 ถึง 40 มก/ล ประสิทธิภาพในการกำจัดความขุ่นจะใกล้เคียงกันมาก ประเด็นได้ว่าปริมาณสารส้มที่เหมาะสมจากการทดสอบแบบจาร์คือ 30 มก/ล ดังนั้น จึงกำหนดให้แปรค่าปริมาณสารส้มสำหรับการวิจัยครั้งนี้ให้ครอบคลุมถึงค่าที่ต่ำกว่าและสูงกว่า 30 มก/ล ได้แก่ 10 15 20 30 และ 40 มก/ล

รูปที่ 4.2 ผลการทดลองแบบจาร์เพื่อหาปริมาณสารส้มที่เหมาะสม

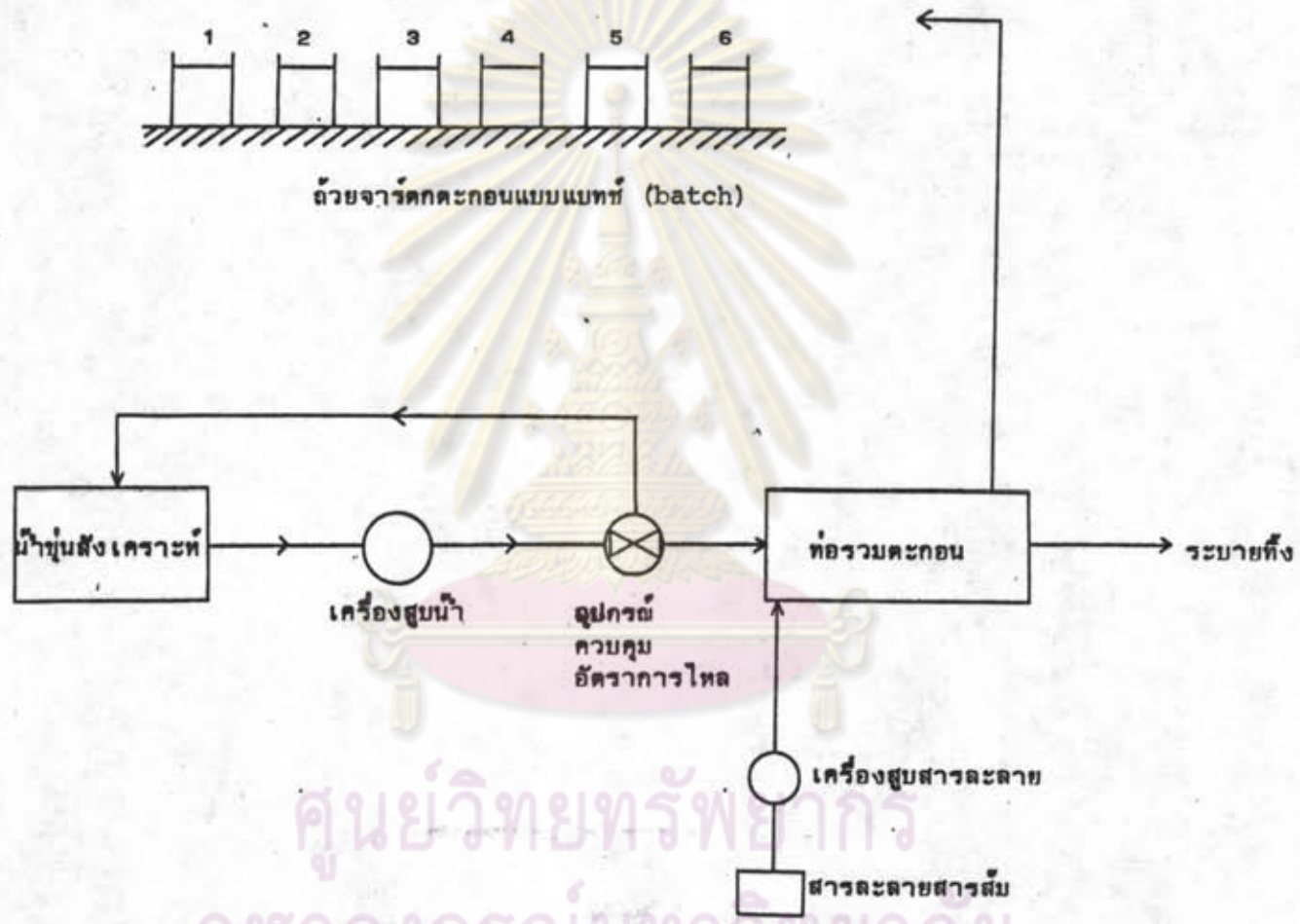
4.2.3 กระบวนการคั้นแบบ

มีส่วนประกอบต่างๆ ของกระบวนการคั้นแบบ และการควบคุมกระบวนการคั้นแบบ มีดังต่อไปนี้

1. ส่วนประกอบของกระบวนการคั้นแบบ

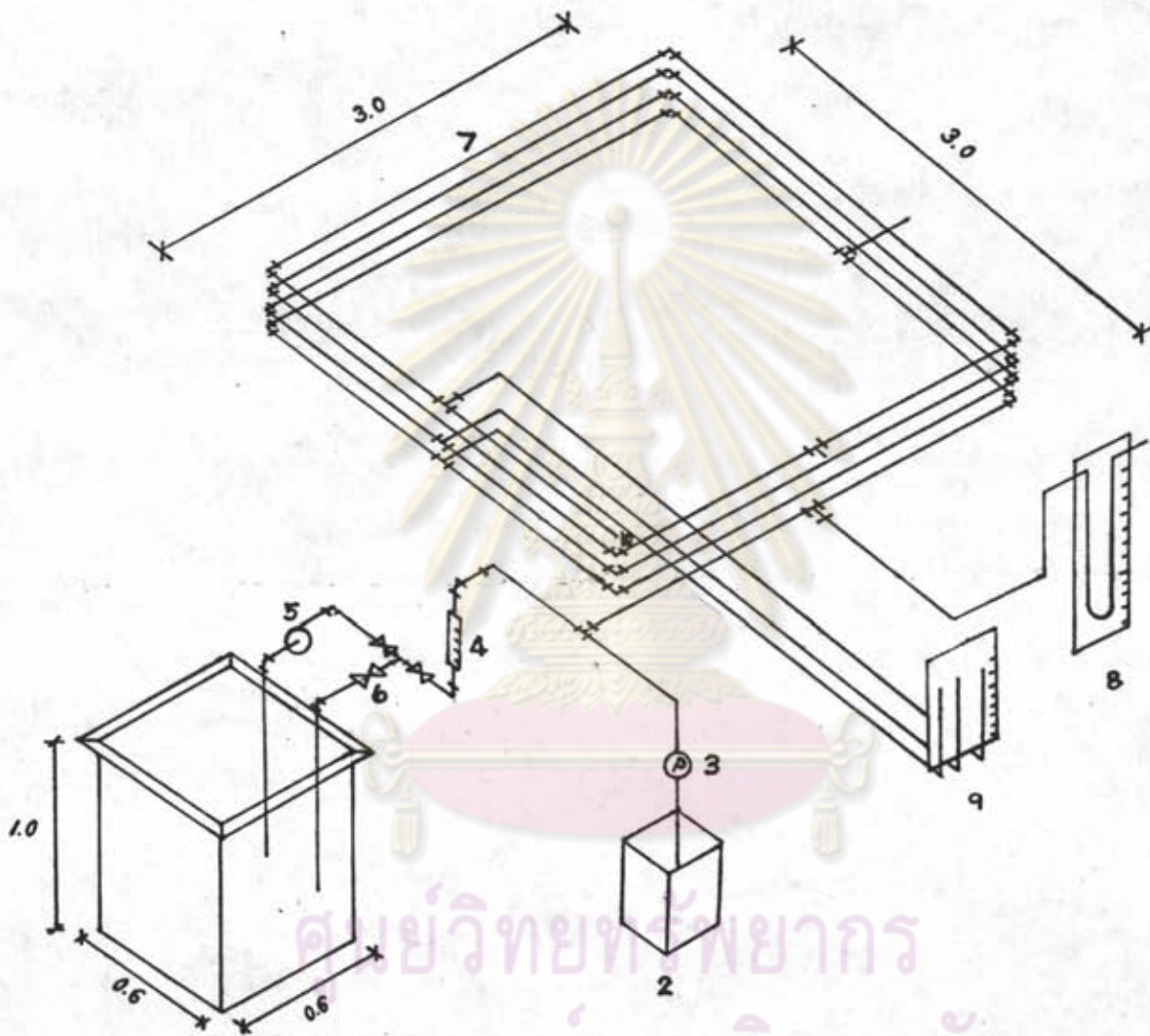
กระบวนการคั้นแบบที่ใช้ในการทดลองประกอบด้วยท่อรวมตะกอนแบบไหลต่อเนื่อง (continuous flow) - ฉวยจาร์ตกตะกอนแบบ เบทช์ (batch) ตลอดจนระบบป้อนน้ำขุ่นสังเคราะห์ ระบบป้อนสารเคมี ระบบวัดอัตราไหล ระบบวัดระดับน้ำสูญเสีย รายละเอียดของส่วนประกอบต่างๆ เหล่านี้แสดงในรูปที่ 4.3, 4.4

ท่อรวมตะกอนเป็นท่อเหล็กอานสี่เหลี่ยม ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางภายนอก 19 มม. เส้นผ่าศูนย์กลางภายใน 16 มม. ยาว 48 เมตร มีจุดเก็บตัวอย่างน้ำตามความยาวของท่อ 6 จุด ที่ตำแหน่ง 1.5 4.5 10.5 22.5 36 และ 47.5 เมตร ท่อรวมตะกอนวางอยู่ในแนวราบขนานกับพื้นดิน น้ำขุ่นสังเคราะห์ไหลเข้าสู่ท่อรวมตะกอนทางสายยางซึ่งต่อกับคันท่อรวมตะกอน และไหลออกจากท่อรวมตะกอนเข้าสู่รางระบายน้ำทิ้งต่อไป สารละลายสารส้มไหลเข้าสู่ท่อรวมตะกอนทางสายยางซึ่งต่อเข้ากับคันท่อรวมตะกอน เช่นเดียวกัน ตัวอย่างน้ำเก็บจากจุดเก็บตัวอย่างดังกล่าวข้างต้นผ่านทางสายยางขนาด 6.4 มม. ซึ่งมีคลิปหนีบระหว่างที่มีได้เก็บตัวอย่าง

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 4.3 แสดงแผนผังระบบการทดลอง

1. ถังน้ำชั้นสังเคราะห์	4. เครื่องวัดอัตราการไหล	7. ท่อเหล็กชุบสังกะสี
2. ถังสารละลายสารส้ม	5. บั๊มหอยโข่ง	8. มาโนมิเตอร์
3. ไคอะแพรมบีม	6. วาล์ว	9. พีโซมิเตอร์
		10. จุกระบายน้ำทิ้ง

รูปที่ 4.4. การจักวางเครื่องมือทดลอง

ด้วยจาร์ตคตะกอนแบบแบทช์ (batch) เป็นทรงกระบอกพีวีซี. ใส ขนาดความจุ 1 ลิตร เส้นผ่าศูนย์กลาง 9 ซม. ความสูง 15 ซม. ท่อระบายน้ำตัวอย่างเป็น สายยางซิลิโคนขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 2 มม. ประกอบติดเข้ากับทรงกระบอก โดยมีระดับปากท่อ ค้ำจากระดับผิวน้ำเท่ากับ 9.5 ซม.

ระบบบ่อน้ำขุ่นส่ง เคาระห์ประกอบด้วย เครื่องสูบน้ำ (Submersible pump) สำหรับบ่อน้ำขุ่นส่ง เคาระห์จากถังขนาด 0.75 x 0.85 x 1.05 เมตร เข้าสู่กระบวนการ คั้นแบบ อัคราไหลของน้ำวัดโดยมาตรวัดน้ำแบบโรตاميเตอร์ (Rotameter) ซึ่งวางในแนวตั้ง การควบคุมอัคราไหลกระทำโดยควบคุมวาล์วของท่อไหลลัด (by-pass) ที่ติดตั้งบริเวณทางน้ำออก ของเครื่องสูบน้ำก่อนเข้าเครื่องวัดอัคราไหลของน้ำ อนึ่งน้ำขุ่นส่ง เคาระห์ในถังเก็บจะถูกทำให้ปั่นป่วน ตลอดเวลาด้วยน้ำที่ไหลกลับมาทางท่อไหลลัดกลับเข้าสู่ถังเก็บทำให้น้ำขุ่นส่ง เคาระห์ที่สูบน้ำเข้าสู่ กระบวนการมีความขุ่น 50 NTU ตลอดการทดลอง

ระบบบ่อน้ำสารเคมี ประกอบด้วย เครื่องสูบน้ำแบบโคอะแฟรม (Diaphragm Pump) สำหรับบ่อน้ำสารละลายสารส้มที่บรรจุอยู่ในโหลแก้ว เข้าสู่กระบวนการคั้นแบบค้ำอัคราไหล ที่ต้องการ ทั้งนี้สารละลายในโหลแก้วจะถูกกวนด้วย เครื่องกวนแม่เหล็กไฟฟ้า เพื่อให้เป็นเนื้อเดียวกันตลอดการทดลอง

ระบบวัดระดับน้ำสูญเสียในท่อรวมตะกอนที่ใช้ในการทดลองจำแนกเป็น 2 กรณี ในกรณีที่น้ำมีความดันสูงใช้มาโนมิเตอร์ (Manometer) แบบปรอท ในกรณีที่น้ำมีความดันต่ำใช้พิโซมิเตอร์ (Piezometer) อุปกรณ์ทั้งสองแบบวัดความดันของน้ำในท่อ เทียบกับบรรยากาศ ในบางกรณีอาจหาค่าระดับน้ำสูญเสียในท่อโดยตรงโดยใช้มาโนมิเตอร์แบบอากาศ เชื่อมระหว่าง จุดเก็บตัวอย่างของท่อ

4.2.4 อุปกรณ์วิเคราะห์คุณสมบัติ

พารามิเตอร์แสดงคุณสมบัติน้ำที่ทำการวิเคราะห์ได้แก่ ความขุ่น พีเอช HCO_3^- Cl^-

และ SO_4^{2-}

ความขุ่นทำการวัดโดยเครื่องวัดความขุ่นของ HACH Model 2100 A

พีเอชทำการวัดโดยเครื่องวัดพีเอชของ Beckman รุ่น Zeromatic SS-33

พารามิเตอร์อื่นๆ ทำการวิเคราะห์ตามวิธีการของ Standard Methods

4.3 การควบคุมกระบวนการต้นแบบ

คำเป็นการควบคุมกระบวนการต้นแบบดังต่อไปนี้

1. การควบคุมค่า G และ T

การแปรค่า G และ T กระทำโดยปรับอัตราไหลของกระแสเข้า (influent) หรือน้ำขุ่นสังเคราะห์จาก 1-25 ลิ/นาที ค่า G และ T ที่ได้จากอัตราไหลต่างๆ แสดงในตารางที่ 4.3 อนึ่งค่า G ที่อัตราไหลหนึ่งๆ และค่า T ที่อัตราไหลหนึ่งๆ หาได้ดังแสดงตัวอย่างการคำนวณใน น 2 ถึง น 4

ตารางที่ 4.3 ค่า G และ T ที่อัตราไหลต่างๆ ของกระแสเข้า

Q (ลิ/นาที)	G (วินาที ⁻¹)	T (วินาที)					
		จุดเก็บตัวอย่าง					
		1	2	3	4	5	6
1	30	18	53	125	267	445	552
3	180	6	18	42	89	149	184
5	360	4	11	25	53	89	110
7	580	3	8	18	38	64	79
10	1000	2	5	12	27	45	55
15	1700	1.2	4	8	18	30	37
20	2600	0.9	3	6	13	22	28
25	3600	0.7	2	5	11	18	22

2. การควบคุม OFR

การแปรค่า OFR กระทำโดยปล่อยให้ตัวอย่างน้ำที่ได้จากท่อรวมตะกอนคกตะกอนในถ้วยจาร์เป็นเวลา 5 15 และ 25 นาที ทั้งนี้เก็บตัวอย่างน้ำใส (supernatant) ด้วยวิธีระบายผ่านท่อระบายภายในทรงกระบอกซึ่งปากท่ออยู่ลึกจากผิวน้ำ 9.5 ซม. ค่า OFR ที่ได้จากเวลาคกตะกอนต่างๆ แสดงในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ค่า OFR ที่เวลาคกตะกอนต่างๆ

เวลาคกตะกอน(นาที)	OFR(ชม/นาที)
5	1.90
15	0.63
25	0.38

4.4 การดำเนินการทดลอง

การดำเนินการทดลอง เริ่มด้วยการทดลองในชั้นเตรียมการซึ่งได้กล่าวถึงไปแล้ว ซึ่งได้แก่ท่อรวมตะกอนและถ้วยจาร์คกตะกอนแบบ เมทซ์ ดังต่อไปนี้

1. เลือกค่าอัตราไหลของกระแสเข้าที่ให้ค่า G ตามต้องการ

2. เปิดเครื่องสูบน้ำเพื่อสูบน้ำขึ้นถัง เคาระห์จากถังเก็บ เข้าสู่ท่อรวมตะกอน ปรับวาล์วน้ำบางส่วนไหล เข้าสู่ท่อไหลลัด จนคงเหลือน้ำที่ไหล เข้าสู่ท่อรวมตะกอนตามอัตราไหลที่ต้องการโดยสังเกตุจากเครื่องวัดอัตราไหลแบบโรคาบิเคอร์ อนึ่ง น้ำบางส่วนที่ไหลเข้าสู่ท่อไหลลัดจะกลับเข้าสู่ถังเก็บทำให้น้ำขึ้นถัง เคาระห์ถูกกวนให้สม่ำเสมอตลอดการทดลอง

3. หลังจากปรับอัตราไหลของกระแสเข้าได้ตามต้องการแล้ว เปิดเครื่องสูบน้ำโคอะแฟรมเพื่อสูบน้ำละลายสารส้ม เข้าสู่ท่อรวมตะกอนตามอัตราไหลที่ให้ความเข้มข้นสารส้มตามต้องการ อนึ่งสารละลายสารส้มจะถูกกวนให้สม่ำเสมอ เป็นเนื้อเดียวกันด้วยเครื่องกวนแม่เหล็กไฟฟ้าตลอดการทดลอง

4. ปล่อยให้ท่อรวมตะกอนทำงานประมาณ 2 นาที เริ่มตรวจสอบสภาวะคงที่ (steady state) ของการรวมตะกอนโดยเก็บน้ำจากจุดเก็บตัวอย่างน้ำสุดท้ายบริเวณปลายท่อ นำมาปล่อยให้ตกตะกอนในทรงกระบอกตกตะกอนเป็นเวลา 5 นาที ระบายตัวอย่างน้ำจากถ้วยจอร์คตะกอนประมาณ 20 มล. วัดค่าความขุ่น ทำเช่นนี้เป็นระยะๆ ประมาณทุก 2-5 นาที จนกระทั่ง ความขุ่นของน้ำคงที่ ถือว่าการรวมตะกอนเริ่มเข้าสู่สภาวะคงที่ ปล่อยให้ท่อรวมตะกอนทำงานต่อไปอีกประมาณ 5 นาที จึงเริ่มเก็บตัวอย่างน้ำที่แท้จริง เพื่อหาประสิทธิภาพการกำจัดความขุ่นต่อไป

5. ระบายตัวอย่างน้ำ 6 ตัวอย่างจากจุดเก็บตัวอย่างน้ำ 6 จุด ลงในถ้วยจอร์คตะกอน โดยเริ่มจากจุดเก็บตัวอย่างน้ำสุดท้ายย้อนกลับมาถึงจุดเก็บตัวอย่างน้ำจุดแรกบริเวณต้นท่อ เพื่อให้เกิดผลคือสภาวะคงที่ของน้ำตัวอย่างในแต่ละจุด

6. ปล่อยให้ตัวอย่างน้ำแต่ละตัวอย่างตกตะกอนในถ้วยจอร์คตะกอนเป็นเวลา 5 15 และ 25 นาที ระบายตัวอย่างน้ำจากถ้วยจอร์คตะกอนประมาณ 20 มล. ทุกครั้งที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว นำตัวอย่างน้ำที่ได้ทั้งหมด 18 ตัวอย่าง วิเคราะห์ความขุ่น

คุณลักษณะน้ำที่ทำการวิเคราะห์และความถี่ในการวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 4.5

พารามิเตอร์	น้ำที่วิเคราะห์	ความถี่ในการวิเคราะห์
ความขุ่น	1 น้ำดิบ 2 น้ำระแสบออก	ทุกการทดลอง
พีเอช	1 น้ำดิบ 2 น้ำระแสบออก	ทุกการทดลอง
HCO ₃ ⁻	1 น้ำดิบ 2 น้ำระแสบออก	บางครั้ง
Cl ⁻	1 น้ำดิบ	บางครั้ง
SO ₄ ²⁻	1 น้ำดิบ	บางครั้ง